

Novembre 2022

«Feliços els compassius, perquè seran compadits» (Mt 5, 7)

A L'Evangelí de Mateu el discurs de la muntanya es col·loca darrere l'inici de la vida pública de Jesús. La muntanya es considera com el símbol d'un nou Sinaí en el qual Crist, el nou Moisès, ofereix la seva "Llei". Al capítol precedent es parla de grans multituds que van començar a seguir Jesús i a les quals adreçava els seus ensenyaments. En canvi, aquest discurs Jesús l'adreça als seus deixebles, a la comunitat naixent, a aquells que després seran anomenats cristians. I hi introdueix el concepte de *Regne del Cel*, que és el nucli central de la predicació de Jesús (cf. *Mt* 4,23; 5,19-20) i de la qual les benaurances representen el manifest programàtic, el missatge de la salvació, la "síntesi de tota la Bona Nova que és la revelació de l'amor salvador de Déu" ^[1].

«Feliços els compassius, perquè seran compadits»

Què és la compassió? Qui són els compassius? La frase comença amb la paraula "feliços" ^[2], que significa afortunats i té també el significat de ser beneïts per Déu. Al text, entre les nou benaurances, aquesta es troba al lloc central. Aquestes no volen representar comportaments que han de ser premiats, sinó que són oportunitats reals d'esdevenir una mica més semblants a Déu. En particular, els compassius són aquells que tenen el cor ple d'amor envers Ell i els germans, amor concret que s'inclina envers els últims, els oblidats, els pobres, envers els qui tenen necessitat d'aquest amor desinteressat: la *Compassió* o la *Misericòrdia*, de fet, és un dels atributs de Déu ^[3], Jesús mateix és misericòrdia.

«Feliços els compassius, perquè seran compadits»

Les benaurances transformen i revolucionen els principis més comuns del nostre pensament. Aquestes no són paraules consoladores i prou, sinó que tenen el poder de canviar el cor, tenen la potència de crear una nova humanitat, fan eficaç l'anunci de la Paraula. Cal viure la benaurança de la compassió o la misericòrdia també amb nosaltres mateixos, reconèixer-se necessitats de l'amor extraordinari, sobreabundant i immens que Déu té per cadascun de nosaltres.

La paraula misericòrdia, *rahamin* en hebreu, deriva de l'hebreu *rehem*, ventre matern, i evoca una misericòrdia divina sense límits, com la compassió d'una mare pel seu fill. És "un amor sense mesura, abundant, universal, concret. Un amor que tendeix a suscitar la reciprocitat, que és el fi últim de la misericòrdia. [...] Per tant, si hem rebut qualsevol ofensa, qualsevol injustícia, perdonem i serem perdonats. Siguem els primers a tenir pietat, compassió. Encara que sembli difícil i arriscat, preguntem-nos davant cada proïme: com es comportaria la seva mare amb ell? És un pensament que ens ajudarà a comprendre i a viure segons el que Déu vol" ^[4].

“Feliços els compassius, perquè seran compadits”

“Després de dos anys de matrimoni, la nostra filla i el seu marit van decidir separar-se. La vàrem acollir de nou a casa i en els moments de tensió vàrem procurar estimar-la tenint paciència, amb el perdó i la comprensió en el cor, mantenint una relació d'obertura envers ella i el seu marit, i sobretot procurant no judicar. Després de tres mesos d'escolta, d'ajuda discreta i de moltes pregàries, ells dos varen decidir tornar a viure junts amb una nova consciència, confiança i esperança”^[5].

Ser compassius, de fet, és més que perdonar; és tenir un cor gran, no veure l'hora de cancel·lar-ho tot, de cremar tot allò que pot obstaculitzar la nostra relació amb els altres. La invitació de Jesús a ser compassius és oferir una via per apropar-nos al disseny originari de Déu vers la humanitat, i així esdevenir allò pel qual hem estat creats: ésser a imatge i semblança de Déu.

Letizia Magri

---

^[1] C. Lubich, Paraula de vida, *Ciutat Nova* (11/2000).

^[2] En grec *makarios*, que s'utilitza ja sigui per descriure una condició de fortuna i de felicitat dels éssers humans, com per indicar la condició privilegiada dels déus respecte a la dels éssers humans.

^[3] En hebreu *hesed*, és a dir, amor desinteressat i acollidor, disposat a perdonar.

^[4] C. Lubich, Paraula de vida, *Ciutat Nova* (11/2000).

^[5] Experiència trenta de la web: www.focolare.org